

не е съществувала и не съществува като самостоятелна организация, нито пъкъ обстойното имъ разглеждане ще бжде отъ нѣкаква полза за насъ, тъй като освѣнъ, че не боравиме съ политически цѣли, но и, съгласно статутитѣ ни, не вземаме страна въ тѣхнитѣ разправи. Нека да ги оставиме спокойно да си вършатъ своята работа, но нашъ дългъ е съ специална конгресна резолюция да подканиме както Изпълнителния комитетъ, така и федеративната организация да се обединятъ.

Отминавамъ да разглеждамъ дѣйността на емигрантската група — „Освобождение“ и нейния органъ подъ същото име, както и да се занимавамъ съ личността на челника ѝ, който бѣ чистъ автономистъ, а сега е чистъ съвѣтски федералистъ.

За всѣки е ясно, че както бѣ пакостно за днешното българско-правителство съществуването на македонска емигрантска група при Б. З. Н. Съюзъ, така също ще бжде пакостно за всѣка българска политическа партия образуването на емигрантски групи къмъ тѣхъ. Като граждани на страната, която ни е указала своето гостоприемство, ние имаме своитѣ права и задължения, поради което всѣки отъ насъ има своето политическо верую. Но къмъ Македония ние имаме върховенъ дългъ — единението на емиграцията, а не нейното разединение.

Ние тукъ събрани отъ различни емигрантски лагери подъ *Илинденското знаме* най-много трябва да се въодушевляваме отъ единението всрѣдъ емиграцията.

Дали имаше смисълъ образуването на дружество „Илинденъ“; при какви условия се то формира; какви сж целитѣ и задачитѣ му; какъ се разви деятелността му; какви насоки имаше и трябва да има, както дружеството, така и вестникъ „Илинденъ“ и всичко, което е отъ обществено значение за *Илинденската организация*, Вие имайте случай да чуete и разисквате по дадения Ви отчетъ отъ управителното тѣло. Ето защо по работите на Д-во *Илинденъ*, — считамъ за излишно да Ви занимавамъ. Още повече Вие взехте ясни становища.

Забѣлжително е, че до като емиграцията се занимава съ разцепления, които при добра воля не биха станали; както и до като се занимава съ обединението, пречки за което не съществуватъ тамъ — въ *Македония* се издига отново и стихийно мощенъ факторъ на Балканитѣ, който има да разрешава голѣмия въпросъ — да бжде или да не бжде свободна Македония.

Дейността на В. М. Р. О. не изби на формули и риторични гимнастики, а въ една планомѣрна дѣйностъ, която се разпротрѣ въ териториалната цѣлостъ на Македония и въвлече компактни маси въ автономическото си движение.

Ей това на — автономистическото движение — е отъ голѣма важностъ и заслужава всестранното му разглеждане. По него ние ще трѣбва да имаме своето становище, па макаръ и платоническо. Ето защо ще Ви занимава малко по-обширно съ *автономистическото движение*.